

سلام بر دی

حامد محقق

اول سلام و بعد مبارک باد!

● بیست و دوم دی ماه سالروز ولادت امام موسی کاظم، علیه السلام است. ایشان در روستایی بین مکه و مدینه به نام «ابواء» به دنیا آمد و در ۲۱ سالگی به امامت رسید. از القاب امام کاظم (ع) «باب الحوائج» است، یعنی اگر کسی خواهش‌های از خداوند داشته باشد، با توسل به این امام به خواسته خود خواهد رسید انشاءالله.

حال که به فصل امتحانات نزدیک شده‌اید، بهتر است بدانید امام کاظم (ع) کمک به ناتوانان و ضعیفان را بهترین صدقه می‌داند. شما می‌توانید با یاری رساندن به دوستانی که در بعضی از درس‌ها ضعیف هستند، به گفته‌ی امام هفتم عمل کنید.

● چهارم دی ماه هر سال مسیحیان سراسر جهان سالروز تولد حضرت عیسی، علیه السلام را جشن می‌گیرند.

فکر می‌کنید پیشینه‌ی این جشن به چه زمانی برمی‌گردد؟ لابد می‌گویید خوب معلوم است، از زمان حضرت مسیح (ع) اما پیشینه‌ی این جشن به چهار هزار سال قبل برمی‌گردد. از دو هزار سال پیش از تولد حضرت عیسی، مردم آغاز زمستان را در گوشه و کنار دنیا جشن می‌گرفتند، در قرن چهارم میلادی، مقامات کلیسا تصمیم گرفتند روز تولد حضرت عیسی (ع) را جشن بگیرند.

۲۶ دی، روز فرار آخرین شاه ایران

در مورد فرار شاه از ایران چیزهای زیادی شنیده‌اید، مثلاً جمله معروف شاه که در فرودگاه به خبرنگاران گفت: «کمی خسته‌ام و برای استراحت می‌روم!»

چیزهای زیادی هم دیده‌اید! من به یاد فرار شاه که می‌افتم تصویر مردی به ذهنم می‌آید که روزنامه‌ای را که رویش نوشته شده بود «شاه رفت» را مثل کلاه به سر گذاشته بود و فریاد می‌زد: شاه با فرحش در رفت!

اما وقتی برای نوشتن این مطلب به این طرف و آن طرف سرک می‌کشیدم و این‌جا و آن‌جا را می‌گشتم به چیزی بر خوردم که برایم جالب بود.

بعد از فرار شاه امام خمینی (ره) برای مردم ایران پیامی می‌فرستد و در آن اعلام می‌کند: «فرار محمدرضای پهلوی را که طلیعه پیروزی ملت و سرلوحه سعادت و دست یافتن به آزادی و استقلال است به شما ملت فداکار تبریک عرض می‌کنم...»

● اعراب، اشخاص را بیشتر به نام کنیه یا لقب فرد می‌خوانند. کنیه را معمولاً از اسم پدر، مادر یا فرزند شخص انتخاب می‌کنند. نام مبارک متولد هیجدهم این ماه «محمد» است و کنیه‌اش «ابوجعفر» معروف‌ترین لقبش «باقر» است که پیامبر، صلی‌الله‌وعلیه‌وآله بر وی داده‌اند. روایت است حضرت محمد (ص) به یکی از اصحاب خود به نام «جابر بن عبدالله انصاری» فرمودند: «ای جابر، امید است که تو در دنیا بمانی تا فرزندی از اولاد حسین را ملاقات کنی. نام او محمد است و علوم دین را موشکافی می‌کند. پس هر گاه او را دیدی، سلام مرا به او برسان.»

● امیر کبیر، پسر یک آشپز بود، که به خاطر لیاقت و کاردانی‌اش، تا مقام وزارت ناصرالدین شاه قاجار پیش رفت و یکی از تأثیرگذارترین چهره‌های تاریخ کشورمان است. اطرافیان ناصرالدین شاه که با وجود امیر کبیر منافع خود را در خطر می‌دیدند، کاری کردند که شاه فرمان قتل او را صادر کند. به این ترتیب روز بیستم دی ماه ۱۳۲۰ قمری او را در حمام فین کاشان به قتل رساندند و در کاشان به خاک سپرده شد. تا این که بعدها با تلاش همسرش که خواهر شاه بود پیکر او را به کربلا انتقال دادند و در جوار امام حسین (ع) آرام گرفت.